

656**UMOWA****między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Azerbejdżańskiej o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzona w Warszawie dnia 26 sierpnia 1997 r.**

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 26 sierpnia 1997 r. została sporządzona w Warszawie Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Azerbejdżańskiej o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji w następującym brzmieniu:

UMOWA**między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Azerbejdżańskiej o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Azerbejdżańskiej, zwane dalej Umawiającymi się Stronami,

dążąc do rozszerzenia współpracy gospodarczej z wzajemną korzyścią dla obu Państw,

mając na celu stworzenie i utrzymanie korzystnych warunków do inwestowania przez inwestorów Państwa jednej Umawiającej się Strony na terytorium Państwa drugiej Umawiającej się Strony,

uznając potrzebę popierania i ochrony inwestycji zagranicznych w celu przyczyniania się do rozwoju gospodarczego obu Państw,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1**Definicje**

W rozumieniu niniejszej umowy:

- 1) pojęcie „inwestor” oznacza w odniesieniu do każdej z Umawiających się Stron:
 - a) osoby fizyczne posiadające obywatelstwo Państwa danej Umawiającej się Strony,
 - b) osoby prawne, w szczególności spółki, korporacje, stowarzyszenia handlowe i inne organizacje utworzone lub zorganizowane należycie w inny sposób zgodnie z prawem Państwa, na którego terytorium mają swoją siedzibę i prowadzą rzeczywistą działalność gospodarczą,
- 2) pojęcie „inwestycja” oznacza wszelkie mienie, w szczególności:
 - a) własność ruchomości i nieruchomości, jak również wszelkie inne prawa rzeczowe, takie jak hipoteka, kupieckie prawo zatrzymania, zastaw,

- b) akcje, udziały lub wszelkie inne rodzaje udziału w spółkach osób prawnych, wymienionych w pkt 1 b) niniejszego artykułu,
 - c) roszczenia pieniężne lub roszczenia do innych świadczeń, mające wartość ekonomiczną,
 - d) prawa własności intelektualnej, takie jak prawa autorskie, patenty, wzory użytkowe, projekty i wzory przemysłowe, znaki towarowe, nazwy handlowe, tajemnice produkcyjne i handlowe, technologie produkcji, „know-how” i „goodwill”,
 - e) prawa do prowadzenia działalności gospodarczej, w tym koncesje na poszukiwanie, wydobywanie lub eksploatację zasobów naturalnych, jak również inne prawa nadane z mocy prawa, umowy lub decyzji właściwej władzy wydanej zgodnie z ustawodawstwem Państwa, na którego terytorium inwestycja została dokonana,
- 3) zmiana formy inwestycji dopuszczona zgodnie z ustawodawstwem i innymi przepisami Państwa Umawiającej się Strony, na którego terytorium inwestycja została dokonana, nie zmienia jej charakteru jako inwestycji,
 - 4) określenie „przychody” oznacza kwoty uzyskane z inwestycji, w szczególności obejmuje zyski, odsetki z kapitału, dywidendy, należności licencyjne, honoraria lub inne bieżące dochody,
 - 5) określenie „terytorium” oznacza odpowiednio terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium Republiki Azerbejdżańskiej, określone w polskim lub azerbejdżańskim ustawodawstwie i prawie międzynarodowym.

Artykuł 2**Zakres stosowania**

1. Niniejsza umowa ma zastosowanie do inwestycji na terytorium Państwa jednej Umawiającej się Strony, dokonanych, zgodnie z jej ustawodawstwem i innymi przepisami prawnymi, przez inwestorów Państwa drugiej Umawiającej się Strony, niezależnie od tego, czy zostały one dokonane przed, czy po wejściu w życie niniejszej umowy.

2. Niniejsza umowa nie będzie miała zastosowania do inwestycji dokonanych na podstawie umów międzypaństwowych w ramach byłej RWPG do czasu, gdy takie inwestycje zostaną przekształcone zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem Umawiających się Stron w zakresie inwestycji zagranicznych.

Artykuł 3

Popieranie i dopuszczanie inwestycji

1. Każda z Umawiających się Stron będzie popierać na terytorium swojego Państwa inwestycje inwestorów Państwa drugiej Umawiającej się Strony i dopuszczać takie inwestycje zgodnie ze swoim ustawodawstwem i innymi przepisami prawnymi.

2. Jeżeli Umawiająca się Strona dopuściła inwestycje na terytorium swojego Państwa, to Strona ta przyzna, zgodnie ze swoim ustawodawstwem i innymi przepisami prawnymi, niezbędne zezwolenia dotyczące realizacji umów licencyjnych, o pomocy technicznej, handlowej lub administracyjnej, związane z tymi inwestycjami. Każda z Umawiających się Stron będzie w razie konieczności dokładać wszelkich starań w celu wydania niezbędnych zezwoleń na działalność inwestycyjną obywatelom Państwa drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 4

Ochrona i traktowanie inwestycji

1. Każda z Umawiających się Stron będzie ochraniać na terytorium swojego Państwa inwestycje dokonane zgodnie z jej ustawodawstwem i innymi przepisami prawnymi przez inwestorów Państwa drugiej Umawiającej się Strony i nie będzie naruszać w sposób nieuzasadniony lub dyskryminujący prawa inwestora Państwa drugiej Umawiającej się Strony do zarządzania, utrzymywania, wykorzystywania, osiągania korzyści, rozszerzania działalności, sprzedaży i w razie konieczności do likwidacji takich inwestycji.

2. Każda z Umawiających się Stron zapewni sprawiedliwe i równe traktowanie na terytorium swojego Państwa inwestycjom inwestorów Państwa drugiej Umawiającej się Strony. Traktowanie to będzie nie mniej korzystne niż przyznane przez każdą Umawiającą się Stronę inwestycjom dokonanych na terytorium jej Państwa przez inwestorów najbardziej uprzywilejowanego państwa.

3. Klauzula najwyższego uprzywilejowania nie będzie miała zastosowania do przywilejów i ulg, jakie którakolwiek z Umawiających się Stron przyzna inwestorom państwa trzeciego ze względu na jej członkostwo lub przynależność do strefy wolnego handlu, unii celnej, wspólnego rynku lub innej formy regionalnej integracji gospodarczej albo z tytułu jakiejkolwiek umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania lub innych spraw podatkowych.

Artykuł 5

Transfer

1. Każda z Umawiających się Stron, na terytorium Państwa której dokonane zostały inwestycje przez inwestorów Państwa drugiej Umawiającej się Strony, przyzna tym inwestorom, po uiszczeniu podatków, ceł i opłat, swobodny transfer płatności związanych z tymi inwestycjami, w szczególności:

- a) odsetek, dywidend, zysków i innych bieżących przychodów,
- b) spłaty pożyczek związanych z inwestycjami,
- c) kwot przeznaczonych na pokrycie kosztów związanych z zarządzaniem inwestycją,
- d) należności inwestycyjnych i innych płatności wynikających z praw, o których mowa w artykule 1 pkt 2 litery c), d) i e) niniejszej umowy,
- e) dodatkowych kwot kapitałowych niezbędnych do utrzymania lub rozwoju inwestycji,
- f) wpływów pochodzących ze sprzedaży lub częściowej albo całkowitej likwidacji inwestycji, w tym przyrostu kapitału.

2. Transfery będą dokonywane bez zwłoki w walucie wymiennej według kursu stosowanego w dniu transferu i zgodnie z procedurą przewidzianą w ustawodawstwie Państwa Umawiającej się Strony, na którego terytorium została dokonana inwestycja.

Artykuł 6

Wywłaszczenie i odszkodowanie

1. Żadna z Umawiających się Stron nie podejmie bezpośrednio lub pośrednio działań wywłaszczeniowych, nacjonalizacji lub innych działań o takim samym charakterze lub równoznacznym skutku w stosunku do inwestycji należących do inwestorów Państwa drugiej Umawiającej się Strony, chyba że działania te zostały podjęte w interesie publicznym i nie mają charakteru dyskryminacyjnego, a podjęte zostały zgodnie z właściwą procedurą prawną, a także za skutecznym i właściwym odszkodowaniem. Odszkodowanie takie będzie odpowiadać wartości rynkowej wywłaszczonej inwestycji bezpośrednio przed wywłaszczeniem lub zanim wywłaszczenie stało się publicznie znane (w zależności od tego, która z tych okoliczności nastąpiła wcześniej) i będzie obejmować odsetki od wartości wywłaszczonej inwestycji od daty wywłaszczenia oraz będzie podlegało swobodnemu transferowi. Kwota odszkodowania będzie wypłacona w walucie wymiennej, bez zbędnej zwłoki, i będzie podlegała swobodnemu transferowi. Określenie „bez zbędnej zwłoki” oznacza transfer dokonany w okresie normalnie wymaganym dla wypełnienia formalności związanych z transferem. Okres rozpoczyna się w dniu, w którym został złożony wniosek, i nie może przekroczyć 3 miesięcy.

2. Inwestorzy Państwa jednej z Umawiających się Stron, których inwestycje poniosły straty z powodu wojny lub jakiegokolwiek innego konfliktu zbrojnego,

zamieszek, stanu wyjątkowego lub innych podobnych wydarzeń, które miały miejsce na terytorium Państwa drugiej Umawiającej się Strony, będą traktowani — w zakresie odtworzenia, odszkodowania, kompensacji lub innego zadośćuczynienia z tytułu poniesionych strat — zgodnie z postanowieniami artykułu 4 ustępy 1 i 2 niniejszej umowy.

Artykuł 7

Klauzula korzystniejszego traktowania

Jeżeli ustawodawstwo lub inne przepisy prawne Państwa Umawiającej się Strony lub istniejące zobowiązania między Umawiającymi się Stronami zgodnie z prawem międzynarodowym zawierają dodatkowe regulacje, które ogólnie lub szczegółowo przewidują w odniesieniu do inwestycji dokonanych przez inwestorów Państwa drugiej Umawiającej się Strony traktowanie bardziej korzystne od przewidzianego w niniejszej umowie, to takie regulacje, w zakresie, w jakim są korzystniejsze, będą miały pierwszeństwo przed niniejszą umową.

Artykuł 8

Subrogacja

1. Jeżeli Umawiająca się Strona lub jakakolwiek jej agencja dokona płatności któremukolwiek z jej inwestorów w ramach gwarancji lub ubezpieczenia zawartego w związku z inwestycją, druga Umawiająca się Strona uzna przejęcie przez pierwszą Umawiającą się Stronę lub jej agencję wszelkich praw lub roszczeń przysługujących inwestorowi. Umawiająca się Strona lub jakakolwiek jej agencja, która przejęła prawa inwestora, jest uprawniona do tych samych praw, jakie posiada inwestor, i do dochodzenia takich praw w tym samym zakresie z zastrzeżeniem zobowiązań inwestora związanych z ubezpieczoną w ten sposób inwestycją.

2. W przypadku subrogacji, określonej w ustępie 1 niniejszego artykułu, inwestor nie będzie wysuwał roszczeń, jeżeli nie będzie do tego upoważniony przez Umawiającą się Stronę lub jakakolwiek jej agencję.

Artykuł 9

Spory między Umawiającymi się Stronami

1. Spory między Umawiającymi się Stronami dotyczące interpretacji i stosowania postanowień niniejszej umowy będą rozstrzygane w drodze dyplomatycznej.

2. Jeżeli obie Umawiające się Strony nie osiągną porozumienia w ciągu sześciu miesięcy od daty powstania sporu, spór zostanie na żądanie którejkolwiek Umawiającej się Strony przedłożony sądowi arbitrażowemu w składzie trzech członków. Każda Umawiająca się Strona wyznaczy jednego arbitra, a wybrani arbitrzy dokonają nominacji przewodniczącego, który będzie obywatelem państwa trzeciego, utrzymującego stosunki dyplomatyczne z obydwiema Umawiającymi się Stronami.

3. Jeżeli jedna z Umawiających się Stron nie dokona wyboru swojego arbitra i nie przystanie na zaproszenie drugiej Umawiającej się Strony do dokonania takiego wyboru w ciągu dwóch miesięcy, arbiter zostanie wyznaczony, na wniosek tej Umawiającej się Strony, przez Przewodniczącego Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.

4. Jeżeli obaj arbitrzy nie mogą osiągnąć porozumienia co do wyboru przewodniczącego w ciągu dwóch miesięcy od ich wyznaczenia, zostanie on wyznaczony na wniosek którejkolwiek z Umawiających się Stron przez Przewodniczącego Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.

5. Jeżeli, w przypadkach określonych w ustępach 3 i 4 niniejszego artykułu, Przewodniczący Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości nie może wypełnić wymienionej funkcji lub jeżeli jest obywatelem Państwa jednej z Umawiających się Stron, wyznaczenia dokona Wiceprzewodniczący, a jeżeli on nie może lub jest obywatelem Państwa jednej z Umawiających się Stron, wyznaczenia dokona najstarszy rangą sędzia Trybunału, który nie jest obywatelem Państwa żadnej z Umawiających się Stron.

6. Nie naruszając innych postanowień między Umawiającymi się Stronami, sąd arbitrażowy ustali swój tryb postępowania. Sąd orzeka większością głosów.

7. Każda z Umawiających się Stron ponosi koszty własnego arbitra sądu arbitrażowego oraz swojego udziału w postępowaniu arbitrażowym; koszty przewodniczącego i pozostałe koszty pokrywają w równych częściach Umawiające się Strony.

8. Orzeczenia sądu arbitrażowego są ostateczne i wiążące dla każdej z Umawiających się Stron.

Artykuł 10

Spory między Umawiającą się Stroną a inwestorem Państwa drugiej Umawiającej się Strony

1. W celu rozwiązania sporu między Umawiającą się Stroną a inwestorem Państwa drugiej Umawiającej się Strony w odniesieniu do inwestycji, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 9 niniejszej umowy, między zainteresowanymi stronami odbędą się konsultacje.

2. Jeżeli konsultacje nie zakończą się rozstrzygnięciem w ciągu sześciu miesięcy od daty pisemnego wniosku o wszczęcie konsultacji, każda z Umawiających się Stron może zwrócić się do sądu arbitrażowego w celu rozstrzygnięcia sporu.

3. Sąd arbitrażowy będzie utworzony dla każdej indywidualnej sprawy. Jeżeli strony biorące udział w sporze nie uzgodnią inaczej, każda z nich wyznaczy jednego arbitra. Wyznaczeni arbitrzy wybiorą przewodniczącego, który będzie obywatelem państwa trzeciego. Arbitrzy powinni zostać wyznaczeni w ciągu dwóch miesięcy od daty otrzymania żądania przekazania sporu do

rozstrzygnięcia sądowi arbitrażowemu, a przewodniczący w ciągu następujących dwóch miesięcy.

4. Jeżeli terminy wymienione w ustępie 3 tego artykułu nie zostały zachowane, którakolwiek ze stron sporu może, z braku innych ustaleń, zwrócić się do Przewodniczącego Sądu Arbitrażowego przy Międzynarodowej Izbie Handlowej w Paryżu o dokonanie koniecznych nominacji. Jeżeli Przewodniczący nie może wykonać wymienionej funkcji lub jest obywatelem Państwa Umawiającej się Strony, mają zastosowanie *mutatis mutandis* postanowienia artykułu 9 ustęp 5 niniejszej umowy.

5. Jeżeli strony sporu nie uzgodniły inaczej, sąd arbitrażowy ustala swój tryb postępowania. Orzeczenia są ostateczne i wiążące. Każda z Umawiających się Stron zapewni uznanie i wykonanie orzeczeń arbitrażowych.

6. Każda ze stron sporu poniesie koszty swojego członka sądu arbitrażowego i własnego udziału w postępowaniu arbitrażowym; koszty przewodniczącego i pozostałe koszty zostaną poniesione w równych częściach przez strony sporu.

7. Umawiająca się Strona będąca stroną sporu nie może w żadnym stadium postępowania ugodowego lub wykonania orzeczenia powoływać się na fakt, iż inwestor otrzymał, w wyniku umowy ubezpieczenia, odszkodowanie obejmujące całość lub część doznanej szkody.

8. W przypadku gdy obie Umawiające się Strony staną się stronami Konwencji z dnia 18 marca 1965 r. o rozstrzyganiu sporów inwestycyjnych między państwami a obywatelami drugich państw, spory będą przedkładane Międzynarodowemu Centrum Rozstrzygania Sporów Inwestycyjnych.

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 23 grudnia 1998 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*
L.S.

657

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 28 kwietnia 1999 r.

w sprawie wejścia w życie Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Azerbejdżańskiej o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 26 sierpnia 1997 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 11 ust. 1 Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Azerbejdżańskiej o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporzą-

dzonej w Warszawie dnia 26 sierpnia 1997 r., dokonane zostały przewidziane w tym artykule notyfikacje.

Umowa weszła w życie dnia 10 lutego 1999 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *B. Geremek*

Artykuł 11

Postanowienia końcowe

1. Umawiające się Strony dokonają wymiany not o spełnieniu wymogów prawnych przewidzianych w ustawodawstwie Państwa każdej z Umawiających się Stron odnośnie do wejścia w życie niniejszej umowy. Umowa wejdzie w życie w dniu otrzymania noty późniejszej.

2. Niniejsza umowa pozostanie w mocy przez okres dziesięciu lat. Jej ważność ulega automatycznemu przedłużeniu na kolejne pięcioletnie okresy, jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie zawiadomi pisemnie drugiej Umawiającej się Strony, na dwanaście miesięcy przed upływem danego okresu ważności, o zamiarze wypowiedzenia niniejszej umowy.

3. W odniesieniu do inwestycji dokonanych przed datą wygaśnięcia niniejszej umowy, w wypadku jej wypowiedzenia, postanowienia artykułów od 1 do 10 pozostają w mocy na dalszy okres dziesięciu lat od tej daty.

Sporządzono w Warszawie dnia 26 sierpnia 1997 r., w dwóch oryginalnych egzemplarzach, każdy w językach polskim, azerbejdżańskim i rosyjskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W razie rozbieżności co do interpretacji postanowień niniejszej umowy, tekst rosyjski będzie tekstem rozstrzygającym.

Z upoważnienia Rządu Rzeczypospolitej Polskiej Z upoważnienia Rządu Republiki Azerbejdżańskiej

W. Kaczmarek

N. Nasrulfajew